

Povstaň, Kristova církví!

Rick Joyner

Ústup církve je nyní u konce. Od nynějška to už jde jen kupředu. Církev se bude stále více dávat do pohybu, až na sebe upozorní celý svět. Do boje půjde s rozhodností. Sama příroda se bude třást a chvět, aby tím dala najevo, že se daly do pohybu základy nebe a země. Náš Bůh ale udrží převahu a naše vítězství je jisté. Teď je čas být tak smělý, jako nikdy před tím. Není cesty zpět. Toto je ten správný okamžik, abychom své síly koncentrovali na podstatné záležitosti naší doby.

Koncentrace sil

Když Bible popisuje situaci našeho duchovního konfliktu, často používá vojenské výrazy. Pro obě pole totiž platí zcela podobné principy. Jedna osvědčená strategie se jmenuje: *koncentrace všech sil*. Jak nás učí dějiny, tato strategie byla používána ve všech rozhodujících bitvách, i ve válce v Zálivu.

Při takových taženích se spolu střetnou bojové šiky. Obě strany usilují o udržení svých pozic, ale zároveň o objevení slabých míst v linii protivníka. Jakmile se tam dosáhne průlomu, zhroutí se celá jeho fronta a nepřítel troubí k ústupu, aby zabránil obklíčení pronikajícími jednotkami.

Duchovní bojování o lidská srdce se formuje podobně. Ve většině válek se bojují různé bitvy na různých frontách. Totéž platí pro naši současnou roztržku v duchovní oblasti. K polím, kterými probíhají duchovní frontové linie, patří naše děti, hudba, média a naše města. Všichni sice jsme součástí jedné Boží armády, přesto je ale pro mnoho křesťanů vhodné zaměřit se na určitou oblast, aby tam ve specializované jednotce zaujali v bitvě zvláštní místo.

Bitva o naše děti

Ve 21. století zuří nelítostná duchovní bitva o srdce našich dětí. Tato bitva už probíhala celé 20. století, ale v novém tisíciletí ještě získá na intenzitě. Pokud se nezaměříme na tento prudký boj o srdce a rozum našich dětí, a sebe i je nevyzbrojíme proti všem útokům, budeme své děti v dosud nevídané míře ztrácet ve prospěch nepřítele. Nesmíme se spokojit s tím, že bychom jen zachovali svůj názor, musíme ofenzivně dosáhnout průlomu. Nepřítel naši mládež svádí tím, že využívá její touhu po opravdovém vztahu k silnému, moudrému Bohu a skrze klam nachází cestu k jejich srdcím.

Stvoření ke společenství

Boj zuří stále prudčeji a tím, že své děti budeme dobrým programem pro mládež držet na uzdě mnoho nedosáhneme. Také nestačí, že děti dostanou jednou v týdnu dobré kázání nebo dobrou dětskou bohoslužbu - to nikoho nenasytí. Bůh je duch. Lidi stvořil tak, aby hladověli po vztahu k nadpřirozenému a tento hlad se nejvíce projevuje v pubertě. Pokud je mládeži zabráněno v přístupu k nadpřirozené Boží moci, bude mimořádně podporována, aby se pustila do pokusů se zlými, nadpřirozenými mocnostmi. Už ve dvacátém století se explozivně rozšířilo čarodějnictví. V tomto tisíciletí bude čarodějnictví ještě mnohem rychleji přibývat, pokud církev nezesílí svůj nadpřirozený vliv. Bible zřetelně dokazuje: být křesťanem znamená pohybovat se v nadpřirozenu.

Potřebujeme schopnost kritického úsudku

V boji o srdce našich dětí se nepřítel nadržuje pravidel hry. Satan nasadil ty nejodpornější a

nejkrutější prostředky, jaké má k dispozici. Do oběhu už pustil knihy, filmy a hudbu, které mají takovou moc, že nechráněná duše je bezmocně vystavena démonskému útlaku. Potom musíme prožít, že naše děti jsou jako dálkově ovládané. Mnoho křesťanů však nepřítele rozezná teprve tehdy, když se u nich uhnízdil a vybudoval tam mohutné pevnosti. Pokud v této oblasti církev konečně zcela neprocitne, čeká nás mohutný nárůst násilí, namířeného od dětí proti rodičům a ostatním dětem.

Takový incident se stal v dubnu 1999 v malém městě Kittrell, N.C. Debbie Bawcumová přišla večer kolem půl desáté ještě jednou do pokoje svých dvojčat a viděla proti sobě namířené ústí lovecké pušky. Už dříve prosila svého manžela, vášnivého lovce, aby doma nepřechoval zbraně. Udělala rychlý pohyb, aby svým klukům pušku vzala. Ve stejném okamžiku se spustila palba. Jeden z hochů trefil Debbi do ramene a potom sejmul jejího manžela, který se vyřítil po schodech nahoru, aby zakročil. Byla při tom zraněna i jejich sestra Robin.

Dvojčatům, která zabila svého otce, bylo teprve jedenáct let. „Měli takový zvláštní výraz ve tváři,“ řekla Debbie Bawcumová. „Vůbec se to nepodobalo mým chlapcům. Měli takový prázdný výraz. Na malý okamžik to nebyli moji synové.“

Tento příklad nemá vypůsobit strach, ale moudrost. Nemůžeme vydat ducha našich dětí na pospas světu a přesto očekávat, že vyrostou jako křesťané. Skutečně žijeme v nepřátelské zemi. Odložme stranou naše teologické a eschatologické pozice a poznejme: náš úděl není schovávat se, ale při každé příležitosti, která se naskytne plnit peklo.

Rodiče, kteří nevychovávali své děti tak, jak jim ukládá Boží slovo, brzy zjistí, že se jejich děti chopí vedení a jak to půjde budou své rodiče komandovat. Rodiče, kteří se nestarají o to, co jejich děti čtou, jakou hudbu poslouchají, na jaké filmy nebo televizní programy se dívají, budou muset brzy konstatovat, že v jejich dětech je možné pozorovat mimořádně extrémní a zlé mocnosti.

Teď je čas, abychom se jako nikdy předtím modlili za všechny křesťanské rodiče, pracovníky s mládeží a také za autory dětských knih. Musíme se také modlit za všechny učitele, ředitele škol a rodičovská sdružení. Církev musí konečně uznat, že její práce s dětmi a mládeží je stejně důležitá, jako každá jiná služba v církvi. Ti, kdo se starají o děti a mládež, nesmí být pouhé chůvy. Jsou povoláni, aby vyzbrojili generaci, která je od počátku světa určena k tomu, aby v temném období světových dějin zaujala své Bohem přidělené místo a vykročila proti nepříteli. Pán bude sbory, které investují zvláště do práce s dětmi a s mládeží, v bohaté míře žehnat, pomazávat a nechá je prospívat.

Proč naši mladí a děti odmítají církev? Protože opravdovou církev ještě nezažili. Když prožijí, co znamená opravdové křesťanství, budou to chtít mít taky. Chození ve víře přesně odráží to, pro co lidé vlastně žijí. Církev se koná 24 hodin denně, sedm dnů v týdnu. Pokud chceme patřit k vojsku, které Pán právě kolem sebe shromažďuje, musíme vyjít z našich vazeb na budovy a programy.

Co jinak ještě můžeme udělat pro naše děti? Nejdůležitější pro ně je, abychom sami přicházeli k Bohu co nejbliže. Jakkoli může být církevní kultura atraktivní - v celém světě není nic tak přitažlivé, jako Boží Syn. Když bude Ježíš vyvýšen, budou všichni lidé přitahováni k němu.

Boj o hudbu

I v 21. století je hudba významným bojištěm. V mnoha ohledech bude nové tisíciletí znít jako nové vydání 60. let dvacátého století, jen s větší intenzitou. Jako tehdy Beatles a jiné skupiny propůjčovaly hudebnímu výrazu sociální napětí, bude i hudba v tomto tisíciletí rozhodujícím způsobem určovat duchovní klima.

Řeč, které každý rozumí

Hudba je označovaná jako „univerzální jazyk,“ protože dokáže překročit všechny sociální i politické bariéry. Je řečí ducha, která zasáhne srdce bez okliky přes hlavu. Kdo vytvoří tuto globálně - duchovní řeč, drží v ruce mocnou zbraň ve válce o naše srdce. Pán si vytvoří zástup hudebníků. Použije je jako duchovní dělostřelectvo, aby vzalo pod palbu některé největší pevnosti nepřítele - totiž rasismus, drogy, pornografii a spiritismus.

Hudba s rozmanitým publikem

Někteří skladatelé písní budou moci zasáhnout i světské publikum. Pán je připraven nabídnout mládeži alternativní vzory místo oblíbených, ale morálně pochybných hvězd pop musik. Je důležité, aby se tito skladatelé písní nevydali pouze na církevní dráhu, nebo aby nepoužívali církevní terminologii. Ale také se nemají vnučovat tím, že by kopírovali styl světa. Tito zpěváci a hudebníci jsou opravdoví evangelisté, kteří jsou povoláni k tomu, aby prostě rozsévali. Žnout budou ostatní.

Hudba country

Obnovená obliba country hudby, nebo převážně lidové hudby, není náhoda. Tato hudba má svůj původ v církvi a Pán ji chce znovu získat pro svoje záměry. Povolá mnoho hudebníků, kteří jsou na tomto poli špičkou, a když budou následovat jeho volání, mocně je použije. Pak bude lidová hudba, na kterou je stále nahlíženo jako na hudbu spodních vrstev, sklízet více uznání, než jakýkoliv jiný hudební směr. V opačném případě se stane poněkud bezvýznamnou.

Hudba v uctívání

Chvála a uctívání přinese písně s novým, čerstvým zvukem. Tato hudba nadchne stejně mladé jako staré. Mnoho Božích skladatelů písní bude mít následující zkušenost: budou pozvednuti do nebe, aby slyšeli nebeskou hudbu. Další přijmou hudbu a duchovní písně ve snech a viděních. Síla této nebeské hudby naprosto změní křesťanský všední den. Bude formován opravdovým duchem chvály a uctívání Pána.

Hudba v evangelizaci

Církev musí své týmy chval posuzovat jako přední voj v bitvě o současnou generaci. Dostaneme nový pohled pochopení ztónované a zhudebněné evangelizace. Mnoho hudebních skupin bude ohodnoceno jako skuteční evangelisté a ne jako pouzí baviči. Mnoho misijně nasazených členů skupin musí, stejně jako každá jiná služba, dostat duchovní vyzbrojení a podporu. Oblast hudby bude jedním z největších bojišť 21. století, protože má potenciál dosáhnout v boji proti temnotě největších průlomů.

Bitva o média

Na média nesmíme pohlížet jako na svého nepřítele. V médiích jsou nepřátelé křesťanské víry a mnozí z nich tam zaujímají klíčové pozice. Přesto si musíme svobody slova a svobodného tisku vážít jako velikého požehnání. Vůbec nic nepřinese a jen promrháme svůj čas, když se budeme rozčilovat nad vztahem tisku k vládě a jiným problémům. Svůj čas a energii bychom raději měli využít na to, abychom se za něj modlili. Musíme konečně uchopit tuto převratnou pravdu: *Pán skutečně slyší naše modlitby. Dal nám autoritu, která budí bázeň, aby co svážeme na zemi bylo svázané i v nebi. A toto platí i opačně. To, co svážeme na nebi, bude svázáno i na zemi a co rozvážeme v nebi, bude rozvázáno i na zemi.* Křesťané se mají za

každý rozhlasový vysílač, každou televizní stanici, každé noviny nebo jiný zdroj informací v jejich blízkosti modlit tak dlouho, dokud není dosaženo takového standartu zodpovědnosti za vysílání, že je zavázán pravdě, poctivosti a slušnosti.

Už přibližně čtyřicet let je téměř v každé zemi světa vyučovaná jako druhý jazyk angličtina, dokonce i v zemích bývalého sovětského svazu. Nyní je tedy pro posluchače možné, aby rozuměli celosvětově vysílaným zprávám CNN nebo jiných anglicky mluvících vysílačů. Zprávy o událostech v křesťanském světě rozšířené nevěřícími reportéry světských vysílačů přispěly k šíření evangelia více, než to dosud dokázaly křesťanské vysílače. Tím nechci podsouvat, že křesťanské vysílače dosud nic nedokázaly. Ale teprve až světské vysílače zpráv, které se v duchovní rovině chovaly neutrálně, budou šířit zprávy o probuzení a o všem, co Bůh právě dělá, bude to mít důsledky, jaké zde dosud nebyly.

Bitva o města

Každá bitva, která se bojuje za určitou pravdu, má svoji vlastní strategii, která je zaměřena na danou duchovní oblast. Klíč k vítězství v každém boji však spočívá v dosažení průlomu. V posledních letech se trochu změnila situace nad některými městy, jako např. Los Angeles. Když však na to přijde, jenom se nám trochu podařilo zatlačit linie nepřítele. Ke skutečnému průlomu na této frontě ještě nedošlo. Teprve až jednou prožijeme, jak je skutečně celé město zabrané pro Ježíše, pobídne to křesťany v celém světě k tomu, aby se pozvedli a s dosud nepoznaným nadšením zabrali svá města. Potom vzniknou četná duchovní předmostí pravdy a čestnosti.

V boji o naše města už bylo dosaženo takového pokroku, že stále více křesťanů je s to sjednotit se s touto strategií duchovního boje za naše města. Důsledkem je zřejmá mobilizace bojových sil. Klíč k průlomu spočívá ve strategii koncentrovat převahu bojových sil v jednom jediném bodu nepřátelské fronty. Nepřátelské linie v této bitvě sice zahrnují každé jednotlivé město a místo. Ke strategicky důležitým bodům ovšem patří jen málo míst, kde se církve v jednotě společně najdou, aby se modlily za probuzení a změnu duchovního klimatu ve městě. Až bude v našich rukou jedna jediná metropole, nepřítel se stáhne i z jiných hlavních měst světa. Musíme tedy posílit naše frontové linie a hnát se dopředu, jak je to jen možné.

Stavíme stejné hradby

Stejně jako v době Nehemjáše bude každé rodině přidělen k obnově zvláštní úsek hradeb. Přesto všichni stavíme stejnou hradbu a společně stojíme jako jeden muž. Kdo chce zakusit více Boží uzdravující moci, nejen že velkoryse strpí souseda, který je jiný a zabývá se např. především studiem Písma, ale také ho využije, když sám bude potřebovat poučení, povzbuzení a usměrnění. Všichni budeme v situaci, kdy se budeme specializovat na zvláštní povolání. Tak bude světlo, které nám je dané, soustředěno na jeden cíl. Když toho konečně dosáhne, stane se laserovým paprskem.

Tímto způsobem zrajeme v porozumění, o co v bitvě vlastně jde, kde je naše místo a kdo stojí vpravo a vlevo vedle nás a to, i když naši sousedé plní jinou funkci. Když se to stane, bude nám Pán moci světit duchovní laserové dělo. Jeho svazek paprsků je tak cílený, že může prolomit i nejsilnější pevnosti nepřítele.

(Úryvek z knihy Prorocká vize 21.století, 2.díl, volný překlad části 9.kapitoly: Porodní bolesti a zemětřesení, přeložil Petr Dvořák)